

meget man forbruger, og det er jo meget ens, uanset hvor meget man har i indtægt. Kunne det ikke have været en mulighed med hensyn til grønne afgifter, at vi i hvert fald havde vidst det, inden nogen besluttede det?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der var da et gran af forståelse fra hr. Søren Kolstrup i svaret. Jeg vil gerne prøve at uddybe det en lille smule: Jeg tror godt, at vi kunne komme ud for miljøforslag her i Tinget, som jeg med glæde ville stemme for, men når jeg kan have en vis betænkelighed, så er det, fordi forslaget har en karakter og en administrerende karakter bagefter, som gør, at ufølsomheden i høj grad kommer ind.

Og det vil sige, at det, vi i vores lovgivning havde mulighed for, når vi vedtog miljølovgivningen på en række områder, var at åbne for muligheden for, at der var en større fleksibilitet og en mulighed for en efterfølgende politisk vurdering, der tog konkret udgangspunkt.

Og jeg vil gerne gentage, at det altså er, fordi der er en række mennesker, der rammes af det her masser af steder, og det er lidt ufølsomt. Og det er et spørgsmål om, at de, der har deres på det tørre, oftest er de mest bastante på det her område, fordi det ikke har den samme betydning for dem.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg er glad for hr. Hans Christian Schmidts sidste spørgsmål, for det giver mig jo anledning til at præcisere. Jeg er fuldstændig enig med hr. Hans Christian Schmidt i, at det ikke blot er fint, men det er særdeles nyttigt at være bevidst om, hvordan en given miljøinvestering, et givet miljøtiltag, virker beskæftigelsesmæssigt. Nogle af Enhedslistens forslag til miljøpolitik indebærer f.eks. flere job, men andre indebærer færre job. Og det vil vi selvfølgelig vedgå, og det er utrolig vigtigt at vedgå, således at politikken bliver gennemskuelig. Ingen tvivl om det.

Men hvor er det så, diskussionen kommer? Jeg tror i virkeligheden, den ligger i det, vi kunne kalde, at man går så vidt, at man vil til at lave et eller andet vejet gennemsnit og så sige: Her har vi den optimale investering, så har vi den næstbedste og den tredjebedste og den fjerdebedste. Det er forestillingen om det dér vejede gennemsnit. Det er dér, jeg melder fra, men jeg sagde ikke, at vi ikke vedgår de enkelte lov-

forslags økonomiske, sociale og miljømæssige effekter. Det var jo netop derfor, jeg roste beslutningsforslaget på de punkter, for her er jeg enig med hr. Hans Christian Schmidt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det får jeg jo mulighed for at kommentere lidt senere, men jeg vil gerne sige allerede nu til hr. Søren Kolstrup, at det var glædeligt at høre Enhedslistens tale. Det må jeg sige med det samme, for jeg tror bestemt, at vi kan finde en løsning – i hvert fald en løsning, der måske bliver mindre omfattende end det forslag, vi har lagt op til, men noget, hvor vi kan mødes i enighed, så vi i hvert fald bliver enige om at starte med nogle ting, der skal være med i et lovforslag.

Jeg hørte i og for sig hr. Søren Kolstrup gentage nøjagtig de samme ting, nemlig at det er vigtigt, at man kan gå ind på både det sociale og det arbejdsmæssige område. Jeg hørte nogle reservationer vedrørende det økonomiske, og hvis det er tilfældet, jamen så tager vi en diskussion om det. Men jeg synes, det er rart at høre, at Enhedslisten er, det hedder vistnok progressiv nok til at være med her.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Frihed 2000 er medforslagsstiller, fordi vi finder, det er et godt forslag. Vi finder, det er vigtigt, at vi i fremtiden tager de nævnte tre hovedelementer med, når der tales bæredygtighed – ja, det er et mærkeligt udtryk, men det betyder balance.

De tre hovedelementer er samfundsøkonomi, det sociale område – folks beskæftigelse, hvad man lever af, og hvordan man har det til daglig – og endelig miljøet. På miljøområdet er der på alle områder indført bæredygtighed, for nu at bruge det udtryk, og det er udmærket. Men hvad med de to andre hovedområder? De to områder er med til at sikre, at hele samfundet og befolkningen også i næste generation kan leve i et velfærdssamfund. Derfor skal vi også have økonomi, beskæftigelse og det sociale område med, og det er det, beslutningsforslaget går ud på.

Det er ikke hensigten at angribe miljøpolitikken, som det er blevet sagt, hvis jeg ikke har misforstået det. Nej, vi må se det hele i en sammenhæng. Den næste generation og den næste igen vil jo også gerne leve i et velfærdssamfund, som vi gør, og hvis vi alene fokuserer på